

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Karla Kondra a soudců JUDr. Igora Pařízka a Mgr. Ley Pavlovové ve věci

žalobce: **Václav Hlaváč**, narozený 3. 5. 1961
bytem Nad Kapličkou 3120/16, 101 00 Praha 10
zastoupený advokátem JUDr. Markem Hlaváčem
sídlem Akademická 663/5, 108 00 Praha 10

proti
žalované: **Česká republika – Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupená advokátem Mgr. Dušanem Sedláčkem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

o uložení povinnosti uzavřít smlouvu o převodu pozemků

k odvolání žalobce i žalované proti rozsudku Okresního soudu v Náchodě ze dne 25. října 2021
č. j. 6 C 159/2019-1160

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se ve výroku I **potvrzuje** a ve výroku II **mění** tak, že žalovaná je povinna nahradit žalobci k rukám jeho zástupce náklady řízení před okresním soudem 17 782 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci k rukám jeho zástupce náklady odvolacího řízení 9 759 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud rozhodl, že se nahrazuje projev vůle žalované uzavřít s žalobcem tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle § 11 a § 11a zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“): Žalovaná, Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČ: 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 (dále jen „SPÚ“), spravuje pozemky ve vlastnictví státu, a to parc. č. 298/7 k. ú. Hlavňov, obec Police nad Metují, parc. č. 444/5 k. ú. Hlavňov, obec Police nad Metují, parc. č. 918/65 k. ú. Police nad Metují, obec Police nad Metují, parc. č. 918/68 k. ú. Police nad Metují, obec Police nad Metují. 1) Žalobce, Václav Hlaváč, r. č.: 610503/1878, trvale bytem Nad Kapličkou 3120/16, Praha 10, je oprávněnou osobou ve smyslu ust. § 4 odst. 4 zákona o půdě. 2) Žalobce má na základě Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy – Pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 1171/99 ze dne 26. 5. 1999, č. j. PÚ 1172/99 ze dne 26. 5. 1999, ve znění oznámení o opravě písařské chyby č. j. PÚ 1172/99 ze dne 25. 6. 1999, č. j. PÚ 1172/99/2 ze dne 24. 11. 1999, č. j. PÚ 208/00 ze dne 13. 10. 2000, č. j. PÚ 1017/00/1 ze dne 23. 3. 2001, č. j. PÚ 933/02 ze dne 28. 5. 2002, Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 1040/03/3 ze dne 28. 11. 2003, č. j. PÚ 292/91 ze dne 1. 4. 2004, č. j. PÚ 292/91/1 ze dne 26. 8. 2008, č. j. PÚ 292/91/4 ze dne 13. 8. 2010, č. j. PÚ 292/91/6 ze dne 24. 7. 2012, č. j. PÚ 292/91/8 ze dne 26. 7. 2012, Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č. j. PÚ 292/91/11 ze dne 25. 9. 2013, č. j. PÚ 292/91/12 ze dne 29. 10. 2013, č. j. PÚ 292/91/16 ze dne 13. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/17 ze dne 13. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/18 ze dne 18. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/19 ze dne 19. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/20 ze dne 27. 4. 2016, nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za pozemky žalobce v restituci, z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě, nevydané. 3) Žalovaná k uspokojení nároku žalobce na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou bezúplatně převádí žalobci tyto pozemky: parc. č. 298/7 k. ú. Hlavňov, obec Police nad Metují, parc. č. 444/5 k. ú. Hlavňov, obec Police nad Metují, parc. č. 918/65 k. ú. Police nad Metují, obec Police nad Metují, parc. č. 918/68 k. ú. Police nad Metují, obec Police nad Metují, a žalobce tyto pozemky do svého vlastnictví přijímá (výrok I). Dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení (výrok II).
2. Proti rozsudku podali odvolání oba účastníci, a to žalobce jen do jeho výroku II a žalovaná do obou jeho výroků.
3. Žalobce v odvolání namítal, že žalobu vzal částečně, ohledně některých původně žalovaných náhradních pozemků zpět jen proto, že až následně zjistil, že jsou předmětem jiného, obdobného restitučního řízení. V době zahájení řízení o tom ale nevěděl a nemělo by mu to být přičítáno k tíži u přiznání práva na náhradu nákladů řízení. Jinak byl přitom ve věci samé úspěšný, neboť se opět domohl alespoň částečného uspokojení svého restitučního nároku. Poukazoval na usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2021 sp. zn. I. ÚS 3392/20, dle něž, pokud prokáže svůj restituční nárok a důvody pro podání náhradové žaloby, považuje se v řízení za zcela úspěšného bez ohledu na počet vydaných či nevydaných pozemků. Navrhl proto, aby krajský soud ve výroku II napadený rozsudek změnil tak, že mu přizná plnou náhradu nákladů za řízení před okresním soudem.
4. Žalovaná v odvolání namítala, že okresní soud nesprávně stanovil výši restitučního nároku žalobce ve výši celkem 38 386 960 Kč, resp. pro něj 9 596 740 Kč (dosud uspokojených asi jen v rozsahu cca 3 080 000 Kč), když státem odňaté pozemky nesprávně ocenil jako stavební a nikoliv správně jen jako zemědělské (v důsledku čehož by už byl restituční nárok žalobce dávno uspokojen v jiných řízeních). V této souvislosti

poukazovala na to, že tzv. severní regulační plán pro část území Prahy XI nikdy nebyl schválen státní regulační komisí, ani potvrzen ministerstvem veřejných prací (v důsledku čehož je nicotný, nulitní, zdánlivý a nikdy neexistoval, ani neplatil), k čemuž došlo jen v případě tzv. jižního regulačního plánu. Navrhla proto, aby krajský soud napadený rozsudek změnil tak, že žalobu zamítne a přizná jí vůči žalobci náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů v plné výši.

5. Žalobce ve vyjádření k odvolání žalované navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek potvrdil a ztotožnil se s okresním soudem v jeho skutkových i právních závěrech, jež jsou ostatně plně v souladu se závěry a rozsudky soudů vydaných v jiných jeho restitučních sporech s žalovanou.
6. Krajský soud jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 o. s. ř.) po zjištění, že odvolání je v obou případech přípustné (§ 201 o. s. ř.), obsahuje všechny podstatné náležitosti (§ 205 o. s. ř.) a je podáno osobou oprávněnou a včas (§ 201 a § 204 o. s. ř.), projednal obě odvolání u jednání (§ 214 odst. 1 o. s. ř.). Přezkoumal napadený rozsudek i jemu předcházející řízení v mezích, ve kterých se odvolatelé domáhali jeho přezkoumání (§ 212 o. s. ř.), a přihlížel přitom i k důvodům, které nebyly v jejich odvolání uplatněny (§ 212a odst. 1 o. s. ř.). Shledal opodstatněné jen odvolání žalobce, nikoliv však žalované.
7. Co se týče odvolání žalované, krajský soud zcela sdílí správné skutkové a právní závěry okresního soudu, na základě nichž žalobě výrokem I napadeného rozsudku vyhověl. Pro stručnost může v tomto směru odkázat na naprosto správné, precizní a až vyčerpávající odůvodnění napadeného rozsudku a jen k jediné odvolací námitce žalované týkající se nesprávného ocenění odňatých pozemků dodává následující.
8. Okresní soud naprosto správně uzavřel, že pozemky odňaté rodině žalobce je nutno ocenit a poskytnout za ně náhradu jako za pozemky stavební, neboť jim byly odňaty za účelem bytové výstavby. Zde krajský soud plně odkazuje na výstižné odůvodnění napadeného rozsudku zejména v jeho bodě 72, které by mohl jen opakovat a s nímž se zcela ztotožňuje. V tomto směru je napadený rozsudek navíc ve smyslu § 13 o. z. v plné shodě s řadou dalších rozhodnutí soudů vydaných ve skutkově i právně totožných věcech uspokojení restitučního nároku žalobce, tj. např. rozsudku zdejšího krajského soudu ze dne 30. 9. 2020 č. j. 21 Co 149/2020-1487 (bod 12 odůvodnění), rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 10. 2. 2020 sp. zn. 28 Cdo 4185/2019, jeho usnesení ze dne 12. 5. 2020 sp. zn. 28 Cdo 1065/2020, ze dne 29. 4. 2020 sp. zn. 28 Cdo 990/2020, ze dne 19. 2. 2020 sp. zn. 28 Cdo 100/2020, ze dne 10. 7. 2019 sp. zn. 28 Cdo 1444/2019 nebo i usnesení Ústavního soudu ze dne 3. 11. 2020 sp. zn. IV. ÚS 1253/20.
9. Z tohoto pohledu napadený rozsudek nejen co do ocenění restitučního nároku žalobce, ale i co do závěrů o líknavosti žalované při jeho uspokojování odpovídá celkové harmonii soudních rozhodnutí v projednávané věci a důvěře účastníků k nim, tj. nelze v tomto řízení, bez nově nastalých skutečností, znovu a jinak řešit otázku ocenění restitučního nároku žalobce, která již jednou byla určitým způsobem vyřešena, vychází ze stále stejného skutkového základu a je zpochybňována obsahově stále stejnými námitkami žalované (srov. především nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 8. 2004 sp. zn. I. ÚS 647/02, ale i např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 9. 2016 sp. zn. 26 Cdo 1236/2015 nebo ze dne 9. 4. 2014 sp. zn. 26 Cdo 669/2014, dle nichž by se v těchto případech soud mohl od těchto závěrů odchýlit jen výjimečně, v odlišných případech; jinak je totiž kladen důraz zejména na zásady právní jistoty a předvídatelnosti práva, patřící ke znakům právního státu, které vedou ke stabilitě a jednotnosti soudního rozhodování). Žalovaná přitom v odvolání vůbec nezpochybňovala vhodnost některého ze 4 žalobci vydaných náhradních pozemků. O nich navíc okresní soud v odůvodnění pod bodem 67, 74 a 75

napadeného rozsudku uzavřel, že se jedná o pozemky vhodné k uspokojení restitučního nároku žalobce, kde jejich vydání žádná, aktuální překážka nebrání.

10. Se zřetelem k výše uvedenému tudíž krajský soud podle § 219 o. s. ř. napadený rozsudek jako ve výroku I věcně správný potvrdil.
11. Naproti tomu krajský soud shledal opodstatněné odvolání žalobce do výroku II napadeného rozsudku, a to plně z důvodů v něm výše podrobně už vyložených. V projednávané věci je plný procesní úspěch žalobce dán již jen tím, že se domohl alespoň částečného uspokojení svého restitučního nároku, který žalovaná jinak dlouhodobě odmítá uspokojit a nesprávně jej oceňuje. Krajský soud proto podle § 220 o. s. ř. napadený rozsudek v posledně citovaném výroku změnil tak, že žalobci ve smyslu § 142 odst. 1 o. s. ř. přiznal vůči žalovanému plnou náhradu nákladů za řízení před okresním soudem v částce 17 782 Kč, kterou tvoří 1/ mimosmluvní odměna advokáta 10 960 Kč za 4 úkony právní služby po 2 740 Kč (počítáno z předmětu řízení, tj. hodnoty náhradních pozemků v částce 40 370 Kč dle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 5. 2018 sp. zn. 28 Cdo 6064/2017 v obdobné restituční věci, dle nějž, jde-li o žalobu na projev vůle směřující ke vzniku právního jednání, jehož předmět je penězi ocenitelný, nelze pro účely stanovení tarifní hodnoty pře aplikovat § 9 odst. 3 písm. b/ a. t., nýbrž se jeví případným vycházet právě z hodnoty předmětu sporu, čili výše ceny požadovaných pozemků), spočívající v přípravě a převzetí věci, sepisu žaloby a vyjádření a účasti u jednání okresního soudu dle § 7 bod 5 a § 11 odst. 1 písm. a/, d/ a g/ vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (a. t.), 2/ paušální náhrada hotových výdajů 1 200 Kč dle § 13 odst. 3 a. t. za 4 výše citované úkony právní služby po 300 Kč, 3/ náhrada cestovních výdajů advokáta dle § 13 odst. 4 a. t. za jízdné autem advokáta k jednání okresního soudu ve výši 1 836 Kč, 4/ náhrada za promeškaný čas advokáta v souvislosti s výše poskytnutými úkony právní služby ve výši 700 Kč za 7 půlhodin po 100 Kč strávených cestou ze sídla advokáta k okresnímu soudu a zpět dle § 14 odst. 1 písm. a/, odst. 3 a. t. a 5/ 21% DPH dle § 137 odst. 3 o. s. ř. ze všech předchozích částek v celkové výši 3 086 Kč.
12. Obdobně krajský soud rozhodl podle § 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř. i o nákladech odvolacího řízení, v němž opět procesně plně úspěšnému žalobci přiznal vůči neúspěšnému žalovanému rovněž náhradu nákladů v plné výši, tedy v částce 9 759 Kč, kterou tvoří 1/ mimosmluvní odměna advokáta 5 480 Kč za dva úkony právní služby po 2 740 Kč spočívající v sepisu vyjádření k odvolání a účasti u odvolacího jednání dle § 7 bod 5 a § 11 odst. 1 písm. g/ a k/ vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (a. t.), 2/ paušální náhrada hotových výdajů 600 Kč dle § 13 odst. 3 a. t. za dva výše citované úkony právní služby po 300 Kč, 3/ náhrada cestovních výdajů advokáta dle § 13 odst. 4 a. t. za jízdné autem advokáta k odvolacímu jednání ve výši 1 585 Kč dle § 1 a § 4 vyhlášky č. 511/2021 Sb., 4/ náhrada za promeškaný čas advokáta v souvislosti s výše poskytnutými úkony právní služby ve výši 400 Kč za 4 půlhodiny po 100 Kč strávených cestou ze sídla advokáta ke krajskému soudu a zpět dle § 14 odst. 1 písm. a/, odst. 3 a. t. a 5/ 21% DPH dle § 137 odst. 3 o. s. ř. ze všech předchozích částek v celkové výši 1 694 Kč. V souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř. jsou obojí náklady řízení splatné k rukám zástupce žalobce ve lhůtě dle § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání jen za splnění podmínek daných § 237 a násl. o. s. ř., přičemž přípustnost dovolání je zde oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku u Okresního soudu v Náchodě a rozhoduje o něm Nejvyšší soud se sídlem v Brně jako soud dovolací.

Hradec Králové 1. března 2022

JUDr. Karel Kondr v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Ludmila Vlasáková.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 21.03.2022 a vykonatelnosti dne 25.03.2022.
Připojení doložky provedla Petra Beránková dne 05.04.2022.